

[Hans Nielsen.]

Varer næsten til enhver Pris, hvis det vil skaffe sig fremmede Varer, som Rusland er det. Paa denne Maade kommer Rusland til at virke næsten som en Svulst paa Arbejderklassen, Giften siver ud over Grænserne ind i de tilstødende Lande og forgifter Tilstandene, understøtter Kapitalisterne og de arbejderfjendtlige Agrarer i hele deres Løntrykkerpolitik. Jeg tror ikke, det vil lykkes herhjemme i Danmark, hverken for den ene eller den anden Part, at faa vort Land kastet ud i Lønkampe, som kan give os samme Skæbne, som har ramt de Lande, som ligger længere Øst paa. Jeg tror nemlig, at naar det kommer til en Afgørelse, saa vil de danske Arbejdsgivere indse, at det for dem selv vilde være det værste, de kunde gøre, at følge denne Politik. Thi hvad vilde det nu sige, om de danske Arbejdere fulgte det ærede Medlem Hr. Christianis Krav om de 20 pCt.s Nedgang — og naturligvis, naar saa Svenskerne har givet det et nyt Puf nedefter paa 20 pCt., skulde vi igen følge efter med 20 pCt. ned —, og hvad vilde det saa føre til? Det vilde føre til en kolossal Føringelse af Købeevnen. Man ser her, at de københavnske Arbejderes Gennemsnitsløn er opgjort til 2 500 Kr. Det ærede Medlem vil altsaa med sine 20 pCt. tage 500 Kr. fra hver Arbejder, der er i Arbejde i København. Det bliver et kolossalt Beløb, maaske 100 Millioner, maaske 150 Mill. Kr. for hele Landet, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men et kolossalt Beløb bliver det. Og hvem vil det ramme i første Linie, hvis det ærede Medlem Hr. Christiani fik sin Villie? Ja, de, der bliver ramt først, er jo hele Nærings- og Nydelsesmiddelindustrien. Den gode Forpagter Mygind henvender sig til Hr. Dessau om endelig at faa en hjælpende Haand, men det er den samme Hr. Dessau, der faar det første haarde Stød i Hjertekulen Dagen efter, at Lønnen er blevet nedsat med de 500 Kr., som det ærede Medlem vil tage fra Arbejderne. Det er hans Industri, man først rammer, og Tobaksarbejderne er de næste, der bliver kastet paa Gaden, og saaledes gaar det videre for hele Tekstilindustrien og Konfektionsindustrien og Skotøjsindustrien; man slider de gamle Klæder og de gamle Sko og Støvler længst muligt, og man holder op med at ryge, og det bliver kun ny Arbejdsløshed, det ærede Medlem Hr. Christiani til syvende og sidst vil skaffe det danske Samfund paa Halsen.

Jeg beklager derfor, at det ærede Medlem Hr. Christiani, hvis Virksomhed udenfor dette Ting jeg altid har beundret, i sin

første Tale, her i dette Ting, hvor vi i og for sig havde set hen til hans Fremtræden med betydelig større Forventning, skulde blive den, der leverede Hovedslaget for Kravet om Nedsættelse af Arbejderløningerne. Jeg føler mig forvisset om, at det er umuligt at gennemføre dette Krav, og jeg tror i Modsætning til det ærede Medlem, at det vilde være den største Ulykke for det danske Samfund, hvis det skete. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at den danske Arbejderklasse vil yde den haardeste og stærkeste Modstand mod alle slige Bestræbelser, og en Gang, naar vi har overvundet denne Krise, — det sker om et halvt Aar eller om et helt Aar eller maaske om halvandet Aar —, vil alle Mennesker erkende, at Arbejderne ogsaa ved denne Lejlighed ydede deres store Bidrag til, at det danske Samfund kunde blive ved at staa paa et højt Kulturniveau. Thi hvis det lykkes de Folk, som er Nedskaeringens svorne Tilhængere, at sejre helt og fuldt her som andre Steder, vil Resultatet ogsaa blive her som andre Steder, grufuld Fattigdom, lave Lønninger, Elendighed og Slavekaar, Uro og Oprør mod alt og alle. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Christiani om at overveje, om han alligevel ikke skulde gaa ind paa en noget anden Linie end den, han har debuteret paa her i det danske Folketing.

Krag: Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsens Betragtninger over Lønproblemet; jeg føler mig overbevist om, at hele det skæve Syn paa dette Spørgsmaal, som det ærede Medlem her har gjort sig til Talsmand for, vil blive Genstand for en nærmere Behandling af det ærede Medlem Hr. Christiani. Jeg skal indskrænke mig til at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at hele dette Problem indesluttet i en Nøddeskal er dette: for Arbejderne den højest mulige Løn, som muliggør Beskæftigelse for det store, store Flertal. Det er det afgørende Ræsonnement i denne Sag, og det er udenfor enhver Tvivl, at naar Samfundet hjem søges af Arbejdsløshed, saaledes som Tilfældet er i disse Tider, er Aarsagen den, at saavel Arbejdets som Kapitalens Krav til Produktionsudbyttet staar i et saadant Misforhold til det Prisniveau, der svarer til Købeevnen, at Følgen deraf bliver Vareophobning og Arbejdsløshed.

Jeg skal heller ikke beskæftige mig med det ærede Medlems mere eller mindre bevidst humoristiske Avisoplæsning, som han begyndte at foretage her fra denne Plads i Aften. Det vilde være en ganske let Sag,